

DE REFORMATIE

Weekblad tot ontwikkeling van het Gereformeerde leven

Onder redactie van Prof. Dr F. J. J. Buijendijk, Dr K. Dijk, Dr V. Hepp en Dr B. Wielenga

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; J. van Andel, 's-Gravenhage; N. Bana, Amsterdam; Prof. Dr H. Bayneek, Amsterdam; Dr Henry Beets, Grand Rapids, Mich., N.A.; Dr Joh. C. Breen, Amsterdam; Prof. Dr F. W. Grosheide, Amsterdam; Dr W. G. Harrehoorn, Medan; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, Tiel; Dr H. A. Knoppers, Almelo; Dr J. G. Kubit, Arnhem; Dr H. W. Laman, Assen; Dr C. Lindeboom, Amsterdam; Dr S. O. Los, Den Haag; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; Dr J. C. de Moor, Utrecht; Prof. Dr J. Ridderbos, Kampen; Dr J. C. Rullmann, Utrecht; Dr K. Schilder, Gorinchem; J. Schouten, Rotterdam; Dr W. J. A. Schouten, Kampen; Dr J. Thijss, Meppel; Dr H. W. van der Vaart Smit, 's-Graveland; Dr D. H. Th. Vollenhove, Oostkapelle; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Anna-Jacoba-Polder; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage.

Adres der Redactie:

Dr. V. HEPP, Paul Krugerstraat 55, Watergraafsmeer.

Drukkers-Uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.
Tel. No. 58. — Postrekening No. 36000.

Afschrijving: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitendijk en Ned.-Indië f7.50 (voor Amerika \$3) p. jaar.
Advertentie: 35 ct. p. regel, Familieberichten 25 ct. p. regel.

INHOUD: Uit de Schrift: Uwe Jongelingen (Hand. 2:17). — Kerkelijk leven: De aanval van Dr Visscher II; Gemeende-vergaderingen II. — Uit het politieke en sociale leven: De vrijheid der vrije school IV. — Zending en Evangelisatie: Evangelisatie en politiek. — Uit de Buitenlandse Kerken. — Perschoon — Boekbespreking — Vragenbus — Kerknieuws.

UIT DE SCHRIFT.

PINKSTEREN.

Uwe Jongelingen.

En uwe jongelingen zullen gezichten zien...
Hand. 2:17.

Gods Geest wordt uitgestort op alle vleesch. Zonen en dochteren, jongelingen en ouden, dienst-knechten en dienstmaagden, Joden en Heidenen ontvangen de stroomen des Geestes, en „het zal zijn, dat een iegelijk, die den naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden“.

Zoo universeel mogelijk.

Niemand wordt buitengesloten.

En toch is het opmerkelijk, dat in het Evangelie van Pinksteren de jonge menschen zulk een voornamelijk plaats innemen. Reeds in de belofte van den Geesteszeggen wordt aan hen bijzondere aandacht gewijd. Wanneer b.v. de dichter van den lijdenspsalm ten slotte de verheerlijking van den Man van Smarten bezingt, en jubelt over het heil des Geestes, dat over de wereld zal uitstroomen, ziet hij in dat heil met name de jongeren deelen, want: „Het zaad zal Hem dienen; het zal den Heere aangeschreven worden tot in geslachten“ (Psalm 22:31).

Eenzelfden juichtoon beluistert ge in Jesaja's troostboek.

Als dit Evangelie van den ouden dag het uitzicht opent van de bedeeing des Geestes, roept het uit: „Want Ik zal water gieten op de dorstigen, en stroomen op het droge“, en dan volgt er, alsof dit een bijzondere zegen van den Trooster is, „Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen“ (Jesaja 44:3). En wanneer deze zelfde heilsherant voor de verdrukten en ongetroosten, door onweder voorigedreven Sioniete de deuren openwerpt van de blijde toekomst, die haar wacht, zegt hij haar met nadruk: „Alle u kinderen zullen van den Heere geleerd, en de vrede uwer kinderen zal groot zijn“ (Jesaja 54:13).

Met die vreugde-boodschap voor de kinderen stemt ook Jeremia in.

Hij mag voor Israël de heerlijkheid van het Nieuwe Verbond ontvouwen. God zal Zijn wet in het binnenste van Zijn volk geven. Zijn heiligheden zullen in alle harten geschreven staan, en dan klinkt het weer, alsof de profeet ons waarschuwen wil de jongeren niet te vergeten: „Zij zullen Mij allen kennen van hun kleinste af tot hun grootste toe“ (Jeremia 31:34).

Vooraf Joël ziet de jonge menschen in het volle licht staan.

Hij schouwt schooner dan iemand anders de dagen van den Geesteszeggen.

Hij hoort het zingend geklater en het blijde ruischen van de Pinksterstroomen, en als hij zijn ziensblik richt op „alle vleesch“, waarop de Geest wordt uitgestort, zijn het eerst de jongeren, die zijn oog ontmoet, want: „Uwe zonen en uwe dochteren zullen profeteeren, en uwe jongelingen zullen gezichten zien“ (Joël 2:28).

En die belofte gaat in vervulling.

Op den dag van het Pinksterfeest wordt deze profetie werkelijkheid.

„Dit is het, wat gesproken is“, en „u komt de belofte toe en uw kinderen“, en als onze verhoogde Koning Zijn gaven neerzandt, is Hem in der waarheid uit de baarmoeder van den dageraad de dauw Zijner jeugd“ (Psalm 110:3).

In dien zegen verheft zich de nieuwe bedeeing boven de oude.

Onder het verbond der schaduwen heerschte de bevoorrecht en de begrenzing, en al deelden de kinderen in de weldaden des Verbonds, zij misten veel. Voor hun geestelijke opvoeding buiten het gezin werd weinig zorg gedragen. Slechts een enkele jongere als Samuel treedt meer in het licht. De Levieten moesten den leeftijd van 25 of 30 jaar bereikt hebben. Een leeraar trad pas op zijn dertigste jaar in het publiek op. Zelfs van Jezus' jongelingsjaren weten we heel weinig, en van een jeugd-leven als Christus' kerk thans mag kennen, is in Israël geen sprake.

Doch als Gods Geest komt, wordt het anders. De zonen en dochters staan in den Pinksterzeggen voorop.

De jongelingen ontvangen milde stroomen, en waarin bestaat het heil dat hun tebeurt valt? Wel zij zullen profeteeren en gezichten zien, en in deze Oud-testamentische vormen liggen rijke Nieuw-testamentische schatten verscholen.

Profeteeren is hier het inzicht in Gods Raad. Deze gave is de door den Geest gewekte kennis des Heeren.

Zij is tevens de belijdenis van den Naam van onzen God, welke van Zijn kennis een noodzakelijke vrucht is, en die profetie zal het deel der zonen en dochteren zijn. De Geest Gods zal hun oogen openen. Zij zullen de verborgenheden Gods zien. Zij mogen Zijn Woord onderzoeken. Het licht Zijner openbaring gaat voor hen op over heel het leven, en al blijft vooral hun kennis en hun profetie ten deele, die kennis zal zoo rijk zijn, dat zij niet kunnen zwijgen, maar spreken moeten van de groote werken Gods.

Er is echter meer dan profetie.

De jongelingen zullen gezichten zien.

Niet alleen werkt de Geest Gods op het terrein van het discursieve, maar Hij stort Zijn zegen ook uit in dat der intuïtie. Hij oefent Zijn kracht niet slechts in het bewustzijn en denken der jongeren, doch dringt ook in in het innerlijk-onbewuste leven, en brengt dat onder Zijn scepter. Hij wil de jongelingen leiden op hoogten, waarop zij niet over het goddelijke gaan theoretiseeren en denken en beloozen, maar het bij een flits van het Geesteslicht aanschouwen, en in het diepst van hun ziel aangegrepen worden door de eeuwige dingen, die hun harten met het heiligst idealisme vervullen.

Welk een rijke zegen voor onze jonge menschen! Het discursieve en intuïtieve mag in den dienst des Heeren gesteld.

Denken en zien, overtuiging en ideaal worden door den Geest beheerscht.

En daarin stelt de Geest Gods zich tegenover den geest der wereld. Ook deze richt zijn actie op het denken en spreken, op het zien en de innerlijke ontroering, maar hij komt niet met de hemelse dingen. Hij tracht het bewustzijn te vullen met de denkbeelden des ongelooft. Hij toovrent den jongeling het schoon der wereld voor, en nog steeds neemt Satan vooral den jongen mensch op een hoogen berg, en toont hem de heerlijkheden der zonde, en zegt: deze zal ik u geven, als gij nedervallende mij wilt aanbidden.

Die verleiding is zoo ontzaglijk gevaarlijk.

Het jonge bewustzijn is nog zoo ongevormd. Het neemt zoo licht verkeerde dingen in zich op. Der jongeren denken is te kneeden als was. Die denkwereld is gemakkelijk te veroveren. Ook het hart laat zich ras in vervoering brengen. Het jonge oog is nog zoo weinig gewend aan zelfzicht.

Alles wil het zien, en van nabij schouwen ook, en als ge kondt beluisteren wat zich aan hun intuïtief leven opdringt, zoudt ge ontroeren.

Maar... tegenover dit alles staat de Geest Gods. Hij stort Zijn zegen over de jongeren uit.

Hij wil hun denken bestralen met Zijn licht. Hij wil hun lippen openen door Zijn kracht.

Hij doet hun zielsoog heilige gezichten zien, en... als ik denk aan al het jeugd-leven onder ons, dat zich ontplooit in heerlijke Mei-kracht, moet vervullen, is er reden om God te danken, dat Hij de belofte van den Pinksterzeggen aan onze jonge menschen niet onvervuld heeft gelaten.

Wij hebben het veel over de jongeren.

Over hun strijd en vragen.

Over hun begeerten en idealen, en er wordt ook heel wat op hun rekening geschoven, waaraan onze jongeren niet debet zijn. Doch eerst dan kunnen we veel en met vreugde over de jongeren spreken, als zij waarlijk deel hebben aan den Pinksterzeggen, en dan zullen onze jongelingen en jongedochters den Heere een toegerust volk wezen, wanneer de Geest Gods over hen uitgestort is.

Vlincht tot dien Geest, jongeren.

Smeekt om Zijn levenwekkende kracht.

Hij alleen kan u in 't rechte spoor leiden.

Hij geve u te profeteeren en gezichten te zien.

Dan staat het goed met onze jonge menschen.

Maar dan ook alleen. K. D.

KERKELIJK LEVEN.

De aanval van Dr Visscher.

II.

Prof. Visscher stelt in zijn jongste brochure niet alleen prof. H. H. Kuyper, maar ook de Gereformeerde kerken in staat van beschuldiging. De invloed van den tijdgeest zou openbaar worden in de houding, die in onze kringen wordt aangenomen tegenover de Schrift en houding, die zich met onze belijdenisschriften niet zou laten vereenigen.

Onbegrijpelijk is het, dat dit juist door Dr Visscher wordt geschreven, die in zijn bekende oratie naar veler en ook naar ons gevoelen den Gereformeerden weg (naar wij hoopen tijdelijk) verliet en een zijpad insloeg.

In deze brochure zien we dan ook niet anders dan een poging om weer het Gereformeerde evenwicht te halen. Ze staat o.i. weer te ver naar den anderen kant door.

In zooverre mogen we ons dus over Dr Visschers brochure verheugen, dat het er hem blijkbaar om te doen is zijn Gereformeerde evenwicht, dat hij een oogenblik verloren had, te herwinnen.

Doch hoeveel menselijke redenen ook ervoor zijn aan te voeren, dat hij het op deze wijze deed, onze instemming kan en mag dit niet wegdragen.

Wij zeiden reeds, dat Prof. Visscher de kwestie hier geheel en al onzuiver stelt.

Daarop gaan we dan thans nader in.

Dit is de scheeve spil, waarom deze brochure draait, dat daarin een zaak van tekstonderzoek wordt verworden en opgeblazen tot een kwestie van Schriftkritiek.

De schrijver doet dit veelszins op handige manier.

Aan zijn eerlijkheid in deze zouden we niet gaarne twifelen.

Toch vragen we ons af: hoe is zulk een misverstand bij zulk een geleerd man ter wereld mogelijk?

Ieder weet, dat eenvoudigen dikwijls moeite hebben het onderscheid tusschen tekstonderzoek en Schriftkritiek te vatten.

Dit geval bewijst weer, hoe noodig het is, dat ons Gereformeerde volk op dit punt degelijk wordt voorgelicht, opdat het zich niet door aanvallen als nu van Prof. Visscher van de wijs laat brengen.

Het doet ons dan ook genoegen, dat het in het voornemen ligt in ons blad enkele artikelen over tekstonderzoek en Schriftkritiek op te nemen.

Onze specialiteit in deze onderwerpen, Prof. Grosheide, hoopt ze te schrijven.

Daarom mogen we nu wel volstaan met de vermaning: verwar deze beide zaken niet.

Dan zal het u geen moeite kosten, het uiterst

